

KOMMENTARER: TRYGVE SÖDERLING

18 augusti, Åbo

Hassan Zubier och Hasan Alazawii gjorde en lobegripligt modig insats i Åbo i augusti, när de försökte hindra knivmarodören som dödade två människor och skadade åtta.

Men Zubier och Alazawii råkade också, genom sin bakgrund och sina namn, underminera den enkelspåriga främlingsfientlighet som dådet per automatik utlöste i de mest ”fosterländska” kretsarna.

Tyvärr räckte det två nyhetsintensiva dagar innan *Helsingin Sanomats* tryckta upplaga lyfte fram Alazawiis insats, i en intervju på sidan A10. Zubier nämndes bara i en bildtext. På nätet hade tidningen en text om hans insats redan kvällen för attacken, men den nådde aldrig tryck.

Genom att inte mera beslutsamt redigera fram de två hjälparna-hjältarna missade *HS* en viktig aspekt av Åboattacken. De två männen som riskerade sina egna liv för andras skull kunde, med ett annat nyhetstänk, ha varit förstasidesstoff.

Zubier och Alazawii fick bägge mycket allvarliga skador – Zubier kommer att tvingas sitta i rullstol i resten av sitt liv. Han högs två gånger när han försökte ge det första offret hjälp, sedan två gånger när han skyddade sin flickvän. Han är 45 år, nybliven pappa, brittisk medborgare, talar svenska, arbetade före attacken som ambulanssjukvårdare i Märsta. Familjen var vid tillfället på husvagnssemester i Åbo.

Också Hasan Alazawii fördes till sjukhus med

ett 12 centimeter djupt sår i halsen, nära pulsådern, efter att ha rusat till och försökt stoppa förövaren – marockanen Abderrahman Bouanane.

Alazawii, 26, kom till Finland som 9-årig kvotflykting från Irak och är etablerad företagare i Åbo.

Det är symboliskt laddat att just de två av de åtta skadade som osjälviskt försökte hindra knivningarna har utländsk bakgrund. Zubier har senare, bland annat i *YLE:s Efter nio*, sagt hårda ord om de åbobo som stod bredvid och lugnt filmade blodflödet med sina smarttelefoner, i stället för att hjälpa honom.

Också den 18-åriga afghanen Ahmad Hosseini hörde till dem som försökte ingripa. Att han, liksom förövaren Bouanane, är asylsökande och att *Turun Sanomat* intervjuade honom (20.8) träffade en öm punkt bland de invandrarfientliga. Det finska alt-right-organet *MV-lehti* förklarade omedelbart att *TS* gjort en ”lögnyhet” och hävdade utan bevisning att dagens verkliga hjälte var en vit nynazist. Egenomligt eller cyniskt nog valde Perussuomalaisets nya ordförande Jussi Halla-aho att (låtsas?) tro på sina egna stödtruppers information och dela denna *MV*”nyhet” på sin egen Facebook-sida.

Det utlöste i sin tur den vanliga störtfloden av hat- och hotmeddelanden, till *TS*-journalisten Rebekka Härkönen som hade gjort intervjun med Hosseini. Borde det bildas en speciell skyddskår för reportrar och aktivister som dränks i smädelser från ”invand-

ringskritikernas” anonyma *Sturmabteilung* på nätet? Också den samlingspartistiska finansministern Petteri Orpos fru Niina har blivit hotad, berättade Orpo (*HS* 16.9), men försäkrade i samma andetag att hotelserna var grundlösa: hustruns advokatbyrå har minsann inte bistått några flyktingar.

Kanske hälsosamt att vår nuvarande regering får en liten insyn i vad aktivister får stå ut med. En snyggare reaktion från paret Orpos sida hade varit att istället – ”i harmen” – verkligen börja hjälpa asylsökande. Niina Kanninen-Orpo tycks ju ändå redan ha fått ta den skit det kan medföra.

Alla vit makt-aktivister är ingalunda anonyma nättroll. När inrikesministeriets kanslichef Päivi Nerg, i svallet efter Åbo-attacken, uppmanade medborgarna att rapportera minsta misstanke om att ”någon vill någon annan ont”, svarade juristen Saku Timonen med några skärmkapningar från hat-gruppen *Rajat kiinnis* Facebook-flöde. Där hetsas bland annat mot ett av offren för knivningarna, en kvinna som enligt *MV-lehti* är ”suvakki” (har talat för flyktingarnas sak). Rajat kiinni-sympatisörerna jublar, skamlöst, under eget(?) namn, över att kvinnan ’fick vad hon förtjänade’ (”*Matti Pekkinen: Åtminstone var inte alla offer oskyldiga*”; ”*Sami Merikarvia: För min del får kärigen dö en långsam och plågsam död*”).

Här har vi namngivna personer som bevisligen vill andra människor illa, hälsade Timonen med adress till Päivi Nerg.

Det verkar nu klarlagt att förövaren, Abderrahman Bouanane, hade inspirerats av islamistiska terrorgrupper. Men som Fredrik Sonck påpekade i *Hufvudstadsbladet* (21.8) efterlämnade också Pekka Eric Auvinen, som mördade åtta skolkamrater i Jokela 2007, ett ”manifest” om att han uttryckligen ville begå en politisk terrorhandling. Han upprättade

en lista över allt han hatar – däribland jämlikhet, tolerans, mänskliga rättigheter och demokrati – och skrev att han är redo att dö för sin sak, och att det är bättre än att ”leva ett långt och olyckligt liv”.

Det görs med andra ord stor skillnad mellan ”våra” terrorister och ”deras”. Nytt med Bouananes brott är, ur finländskt perspektiv, att han ingår i en större berättelse om ett dödligt nätverk av jihadister och Daesh-aktivister (eller bara *copy cats*) på olika håll i Europa. Den som i det här sammanhanget nämner finländskt familjevåld, eller att vi leder mordstatistiken i Norden (1,6 mord per 100 000 invånare per år, mera än det dubbla mot Sverige), anklagas snabbt för att försöka relativisera, eller byta samtalsämne. Drar man såna paralleller är man ”extrem”.

Ändå är skillnaden slående mellan hur Åbo-attacken i augusti kommenterades, upp till högsta regeringsnivå, jämfört med reaktionerna på det

Mordlysten skadeglädje i Rajat kiinnis Facebook-flöde, över att en av kvinnorna som skadades i Åbo-attacken antas vara är ”suvakki”. Skärmkapning i Saku Timonens inlägg ”Vinkki viranomaisille” 21.8. (blogit.apu.fi).

tonårgång som på första maj 2016 knivhögg tretton slumpmässigt utvalda personer, också det i Åbo. Ett offer dog den gången, fyra fick livshotande skador.

I det ena fallet en troligen psykiskt störd marockansk 22-åring, i det andra sex hemvävt finländska killar och tjejer. I det ena fallet regeringslöften om hårdare tag och mera övervakning, i det andra ... vad? Alla mord är brott mot liv, men alla mord är inte användbara i inrikespolitiska syften.

1.10.2017